ומן אשתו של טורנוסרופוס. שהיה ר"ע מקפחו בקראי בפני קיסר ומקנתרו בדברים. פעם אחת בא לביתו סר וזעף אמרה לו אשתו מפני מה פניך זועפים אמר לה מפני ר"ע שמקנטר אותי בכל

יום בדברים אמרה לו אלהיהם של אלו שונא זמה הוא תו לי רשות

ואכשיל אותו בדבר עבירה נתן לה רשות ונתקשטה והלכה לה אצל

ר"ע כשראה ר"ע אותה רק שחק

ובכה אמרה לו מה אינון הנך תלת

מילין אמר לה שנים אפרש שלישי לא

אפרש רקקתי על שבאת מטיפה

סרוחה בכיתי על האי שופרא דבלי

בארעא והוא שחק שלפה ברוח

ואינשי ביתיה מתוך לערן היו סותרות

קליעת שער שלהן: היה עושה

בכלופסין. מין תאנים: לא יאכל

בבנות שבע. מין אחר של תאנים.

ד א מיי' פי"ב מהלי שכירות הל"י [ופ"ה מהל' מעשר הל' יב] סמג עשיו לא טוש"ע חו"מ סי

## גליון הש"ם

גמ' א"ל אם לעוברי רצונו כך. עיין כזה דבר נחמד כתשוכת שכות יעקב מ"א סי' קפב:

אשתו של מורנוסרופוס. שהיה ר"ע מקפח טורנוסרופו׳ לפני קיסו לביתו זועף אמרה לו אשתו שמלער אותי אמרה לו אלהיהם של אלו שונא זימה תן לי רשות ואכשיל אוחו בדבר עבירה והלכה וקישטה עלמה ובאת לפני רבי עקיבא כשראה אותה רקק ושחק ובכה אמרה ליה פרש לי שלשה דברים הללו אמר לה שתים אפרש והשלישית לא אפרש מה יישנים על מפרם מה שרקקתי שאת כותית ובאת מטיפה סרוחה ופסולה מה שבכיתי על האי שופרא דבלי בארעא ומה ששחק לה לא פירש לה והוא שחק לפי שראה ברוח הקודש שעתידה להחגייר ולהנשא לו אמרה לו יש לי חשובה אמר לה הן הלכה ונתגיירה והכנים' לו ממון הרבה ונשאה: קשיעא בר שלום. פ"ק לע"ז (דף י:) מפ": קופא.קוף:לחרתא.למור: דרביע. לנון: אייתינהו נהליה, מלח חסילות נושו לו ולא מן הדין אלא אמרו אחרי אשר על ידי גלגולו בא נתנו לו: אי הוי סנו. פי׳ מכוערין: מורמימא. אין נו משמעות: דוומרא. לבולעה: ייכול עלה. כלומר הכאב נדבק עליה: בקולחא. היינו בילת מורמיטא והיתה בודקת סור נמשט יוטימנט בוז קונ כל גופו עד שהיה מפיג לבו: עד דמםתרין אנשי ביתי' עליה. מסירון שערן מרוכלער: עשהבכלופסין לא יאכל בבנות שוח. פי׳ בפועל קאמר שאמרה מורה שאוכל ואמר המם שאינו אוכל אלא באומו המין וכלופסין אינו ממין בנות שוח ואע"ג ששניהם תאנים שני מינים הם: לפדי. תגשיל:

ומן אשחו של טורנוסרופוס. אדון אחד ששמו רופוס והיה מפטפט ש"ז טור ד"ה פפי אוכמאן, בדברי חורה כנגד ר"ע והיה ר"ע מנלחו בכל פעם והיה אותו אדון ב"א וכיפר לאשתו אמרה לו אני אפתהו ואכשילהו לפי שהיתה קא מרה לו אני אפתהו ואכשילהו לפי שהיתה יפת תואר ביותר באתה אללו וגילתה שוקה כנגדו ורק ר"ע ושחק

ובכה אמרה לו מדוע עשית כן אמר לה השנים אומר לך מה שרקקתי בשביל שמטיפה סרוחה באת ובכיתי בשביל שיופיך עתיד לבלות בארן ומה ששחק לא רצה לומר לה אעפ"כ הפלירה בו עד שאמר לה שעתידה להתגייר ותנשא לו אמרה לו וכי יש תשובה אמר לה הן ונתגיירה לאחר שמת בעלה ונשחת לו והביחה לו ממון גדול: מן קטיעה בר שלוס. מפורש במסכת ע"ו בפ"ק (דף י:): קופא. קוף: על לחרתה. נכנס הקוף בחור אחד בקרקע: רביע. רובן: הכי דנן. כמו שדנתני אתה בתמיה: ידעת ליה. מכרת אותו: ורבה כריסיה. בטן גדול יש לו: טורמיטא עבדא דעביד ליה. לההיא בילה טורמיטא שווי אלפא זוזי: עד דמתווערא. שמתמעטת כדי שיכול לבולעה שלימה: ואי אים ביה כיבא. במעיו סריך עליה על ההיא בינה וניכר בה: וכדנפקה ממעיו. שלימה ידע חסיח כו': הוה בדיק נפשיה בקולחת. היינו דומיא דבילה טורמיטא והיה מפשפש כל מעיו אם יש בהן כאב והיה מתחלש ומתעלף כל כך עד שאשתו בוכה עליו ותולשת שערה מחמת דאגה: היה עושה. הפועל שמלקט לו בכלופסין: לא יאכל בבנות שבע. שלה הרשתו התורה לחכול אלא מאותו המין שהוא מלקט דכתיב כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים וגו' (דברים כג): לפדי. מיני מאכל: לאגמורי אלפא מיני לפדי. שילמדו לעשות אלף מיני מאכל: אומניה לדינה. על מחתים מין שלח לימדו: אבותינו אמרו נשינו טובה. דכתיב נשיתי טובה (איכה ג) שראוה כבר אלא שעכשיו שכחוה אבל אנו לא ראינו טובה מעולם שאין אנו יודעים כמה מיני טעם יש בפירות כלומר דבר מופלא הוא שכל כך לימדו: לא אומני׳ לבר קפרא. לפי שהיה איש בדחן ומתיירא שמא יעשה שום דבר שישחוק: אמר. בר קפרא לרבי אם לעוברי רלונו משפיע לו טובה כ"כ לעושי רלונו כו' שהיה מגנהו

על שלא זימנו: לעושי רצונו.

משפיע לו בעוה"ז טובה כ"כ שהתחיל

לספר בשבחו בשביל שזימנו:

דבכל

דכל

ומן אשתו של מורנוסרופום ומן קמיעא בר שלום: רב גמדא יהיב ד' זוזי לספונאי לאתויי בהון מידעם לא אשכחו אתיוה ליה בהון קופא אישתמים על 60 לחרתא חפרו בתריה אשכחוה דרביע על מרגלייתא אייתינון ליה כולהון שאמרה ליה בת קיםר לרבי יהושע בן חנניה יתורה מפוארה בכלי מכוער א"ל למדי מבית אבוך במה מניחין יין אמרה ליה במאני דפחרא אמר לה כולי עלמא בפחרא ואתון במאני דפחרא אתון אחיתון במאני דכספא ודהבא אזלת ורמת חמרא במאני דכספא ודהבא וסרי אמר לה אף אורייתא כן 🕫 והאיכא שפירין וגמירין אמר לה אי הוו סנו הוו גמירין מפי ההיא דאתיא לקמיה דרב יהודה מנהרדעא לדינא ואיתחייבת מן דינא אמרה ליה שמואל רבך הכי דנן אמר לה ידעת ליה אמרה ליה איז גוצא ורבה כריסיה אוכם ורבה שיניה אמר לה לבזוייה קאתית תיהוי ההיא אתתא בשמתא פקעה ומתה: ומותר בביצה מורמימא: מאי ביצה מורמימא אמר שמואל עבדא דעביד לה שוי אלפא דינרי ומעייל לה אלפא זימני במיא חמימי ואלפא זימני במיא קרירי עד דמתזומרא כי היכי דבלעיתה ואם אית ויי כיבא סריד עלה וכד נפקא ואתיא ידע אסיא מאי סמא מתבעי ליה ובמאי מתסי שמואל הוה בדיק נפשיה יבקולחא עד דמסתרין אינשי ביתיה עליה שעריהון תגן התם ? "היה עושה בכלופסין לא יאכל בבנות שבע בבנות שבע לא יאכל בכלופסין מאי כלופסין מינא דתאיני דעבדין מנהון לפדי ההוא גברא דיהב עבדא לחבריה לאגמוריה אלפא מיני לפדי אגמריה תמני מאה אזמניה לדינא לקמיה דרבי אמר רבי אבותינו אמרו נשינו מובה אנו אפילו בעינינו לא ראינו רבי עבד ליה הלולא לר"ש ®ברבי כתב על בית גננא עשרין וארבעה אלפין ריבואין דינרין נפקו על בית גננא דין ולא אזמניה לבר קפרא •אמר ליה •אם לעוברי רצונו כך לעושי רצונו על אחת כמה וכמה אזמניה אמר לעושי רצונו בעולם הזה כך לעוה"ב עאכ"ו: יומא דמחייך ביה רבי אתיא פורענותא לעלמא א"ל לבר קפרא לא תבדיחן ויהיבנא לך ארבעין גריוי חימי א"ל ליחזי מר

ומש"ה לא יאכל שאין לו לפועל לאכול אלא מאותו מין ממש שעושה בו: לפדי. שם תבשיל של תאנים: אבוסינו אמרו נשינו טובה. כדכתיב (איכה ג) נשיתי טובה. היה תמה על שהיו כל כך [בקיאין] במיני תענוג: נפקו על בים גננא דין. להולאת הנישואין:

במאני דפחרא. דרך שחוק אמר ומרמז מה את אומרת לי והלא אביך נותן יין בכלים מכוערין . (תענית ז.) **פסכא.** מרס של יולר (דניאל ב מא). וסרי. הנאיש (חוכה יומא דמחייד ביה . לעלמא. תמיד בנרת ישראל ובחוליו

מסורת הש"ם

קאו של פור פכר דפנפו, ד) [מעשרות פ"ב מ"ח], ד) [ל"ל בריה ולא אומניה

לבר קפרא כתב וכ״א בע״ין, ו) [מכות כד:], בע״ין, ו) שייך לע״א,

הגהות הב"ח

נמ' על לחורתא (ה)

מפרו: (ב) שם אף אורייתא

כן א"ל והאיכא: (ג) שם

כן א ייטאיכוו (ג) שם אלפא דינרי דמעייל לה: (ד) שם ואס אית ביה

כיבה:

מוסף רש"י

## פירוש הרא"ש

ומן אשתו של מורנוסרופוס. שנתגיירה מורנוברופום. שנמנייהם ונשלם כ' עקינל: ובן קמיעא בר שלום. נפ״ק מע"ז (דף י:) שנמן כל מתונו לר״ע ומלמידיו: על לחרתא. נכנס הקוף על לחרתא מלאו רבוע על מוכל מתונו לני המרגליות לפנים משורת הדין: בכלי מכוער. שהיה שחור: (פיסקא) עד דמתוומרא. עד שתקטין שיוכל לכלעה: בקולחא. היינו בילת טורמיטא והיה נחלש עד שבני ביתו מורטין שער ראשם עליו: בכלופסין לא יאכל בבנות שוח. פועל העושה מלאכה אלל בעל הבית אוכל במה שהוא עושה דכתיב כי תבא בכרם זכנויב כי נובנו בכנים רעך וגו' ומוקמינן ליה בפועל ואמרינן בב"מ (ד' לא:) דאינו אוכל אלא מאותו המין שהוא עושה מלאכה וקמ"ל הכא דאע"ג דכלופסין ובנות שוח שניהם כשני מינין: דעברין מנהון לפרי. מיני מאכלים: אנו אפילו בעינינו לא ראינו. סאין אנו יודעין לחקן כל .. כך מיני מאכלים:

## תוספות

הקדש שעתידה להתגייר ולהנשא לו ולא רצה להודיעה אמרה לו כלום יש משובה אמר לה הן הלכה ונתגיירה ונשחת לו לר"ע והכניסה לו ממון הרבה. האי דקטיעא בר שלום מפורש בע"ז (דף י:): ז' ודאמרן הכא דשמע אבוה ואתשיל על נדרה מפרש בכתובות בפ' אע"פ (דף סג.) דפתח ליה אילו הוית ידיע דההוא חתנך לורבא מרבנן מי אדרתיה אמר לו אפי׳ פרק אחד אפילו הלכה אחת. איכא לאקשויי היכי פתח ליה בהא פתחא והא נולד הוא ותנן לקמן בפ' פותחין (דף סד.) דאין פותחין בנולד כילד אמר קונם שאני נהנה לחיש פלוני ונעשה סופר וחמר אילו הייתי יודע שיעשה סופר לא הייתי נודר יש לומר דשאני הכא דר"ע על דעת שיעשה סופר נשחה כדאיתא התם בפ' אע"פ בהדיא וכיון שכן לאו נולד הוא דשכיח טובא שילמוד פרק אחד והלכה אחת: רב גמדא וכו' קופא. קוף: אשתמיע. ברח ונכנס בתוך חור אחד: אייסינון ליה כולהון. ממדת חסידות ולא מן הדין: וסרי. נתקלקל היין: אי הוו סנו. טפי הוו גמירין שלח יהו נאים: כי היכי דבלע יחה. כשיעור שאדם יכול לבלעה כאחת בלא לעיסה: סריך עלה. הכאב היה נאחז ונסרך בבילה: וכד נפקח וחסיח. כשהיתה יולאה מן הגוף: ידע אסיא מאי סמה מתבעי ליה. לפי מרחה שבה היה מכיר הרופא באיזה סם יתרפא החולי: בקולהא. לא ידעתי מה הוא. ולפי שלא היה בקי שמואל בביצה טורמיטא היה בודק עלמו בקולחא: עד דמסתרון אינשי ביחיה עליה שעריהון. שכל כך היה אותו קולחא בודק אותו עד שהיה שמואל מתעלף